

rapport – eller rettere sagt: Jeg tror, det gælder for de fleste af os, at hvis der overhovedet er nogen, der har opdaget, at der er kommet en sådan rapport, så har de vel læst Ritzaus.

Bureaus gengivelse af den – for i den rapport står jo højt og tydeligt en anbefaling af, at vi skal have en højere grad af lønspredning.

Vi læser også med stor fornøjelse finansministeren udtrykke en afvisning af lavere dagpenge og en lavere mindsteløn som værende vejen til at få flere mennesker i arbejde i Danmark.

Men hvad er det så, der er sket? Vi har set over en lang årrække – i hvert fald i de sidste 10–15 år – at den reelle dagpengedækning er faldet for folk, der bliver arbejdsløse. Vi har set det tak for tak, og senest med det, vi lige har gennemført i forbindelse med den sidste stramning, er det blevet sværere at blive medlem af en a-kasse, og det er blevet nemmere at komme ud.

Man kan være medlem af en a-kasse og få understøttelse i kortere tid, hvilket jo betyder, at flere mennesker bliver skubbet fra dagpengesystemet og ud på social bistand, som for langt de fleste betyder en meget ringere dækning ved arbejdsløshed end den, der er med dagpengene.

Vi har set, hvordan man har tvunget unge mennesker til enten at acceptere SU eller halve dagpenge eller at tage det arbejde, der måtte byde sig, uanset hvilken økonomi der så ligger i det, bare det er over de halve dagpenge, må vi gå ud fra.

Det er jo den vej, vi bevæger os. Vi er ikke kommet til amerikanske tilstande, vi er ikke kommet dertil, at man har fået presset mindstelønningerne så langt ned, at man skal have to job for overhovedet at nærme sig eksistensminimum, men jeg kan ikke se andet, end at vi er på vej ad den vej. Selv om OECD ikke synes, vi er kommet langt nok endnu, er det sådan set det, der sker og er sket i de senere år, og jeg synes, det ville være fint at få det belyst.

Jeg vil også godt pege på en anden af de udmærkede ting, SF nævner i forslaget, nemlig spørgsmålet om fremtidens pensionister. Vi har endnu ikke nogen klar belysning af, hvad konsekvenserne bliver af, at vi er gået fra at have en ensartet folkepension, der har været eksistensgrundlaget for den største del af landets pensionister, og til at have et pensionssystem, hvor man er fuldstændig afhængig af, hvilken pensionsopsparring man har haft i sit arbejdsliv. Det vil sige, at forskellene i arbejdslivet fremover med statsstøtte via skattefradraget bliver markant og massivt meget større end dem, vi hidtil

har kendt. Også det er et selvstændigt vigtigt argument for at lave en kommission, der undersøger, hvad der er sket og hvad der er ved at ske med indkomstfordelingen i vores samfund.

Og bare som det tredje og sidste argument, jeg kan nå, spørgsmålet om den sociale arv. Der er ikke noget som helst i det, vi har fået fremlagt af undersøgelser, der tyder på, at den sociale arv er blevet en mindre belastning, at det ikke er sværere at komme ud af det, man er født ind i, og jeg er også sikker på, at når vi kigger på dem, der ikke får en uddannelse, så er det stadig væk de samme sociale grupper, der ikke får nogen uddannelse, som det var for 20 år siden.

Så jeg vil sige til regeringen: Jeg ville ikke være så sikker på, at det er gået anderledes end det, der ligesom ligger bag SF's forslag, men jeg synes da, at det også for regeringens skyld vil være en god ting at få det dokumenteret. Er det virkelig sådan, at det ikke er så slemt, som vi pessimister står og siger? Er det virkelig sådan, at regeringen har vendt den ulighed, der selvfølgelig begyndte at vokse i Schlüterregeringens tid? Er det sådan, at den er blevet vendt under den nuværende regerings tid? Så ville jeg da sørge for at få det dokumenteret, for så er det da virkelig et plus i karakterbogen. Jeg kan forstå på finansministerens ivrige nikken, at vi måske alligevel får en tilslutning til SF's beslutningsforslag.

Villy Søvnal (SF):

Baggrunden for SF's beslutningsforslag er, at vi er dybt, dybt bekymrede over det, vi ser som en stigende polarisering af vores samfund. Ved polarisering forstår vi større afstand mellem de forskellige befolkningsgrupper, større afstand mellem dem, der deltager i samfunds- og arbejdslivet, og dem, der ikke deltager, men også stigende polarisering i forholdet mellem de mest velstillede grupper, der er i arbejde, og de mindst velstillede grupper, der er i arbejde.

Sidst vi havde en lavindkomstkommision – det er ca. 20 år siden, den blev nedsat – var det i en situation, hvor ingen regnede med, at arbejdsløsheden vendte tilbage som kronisk. Jeg forstår, at finansministeren er af den opfattelse, at den nuværende heller ikke er kronisk; det skal jeg vende tilbage til. Men derfor nåede den sidste lavindkomstkommision ikke at få fat på de principielle overvejelser over en situation med kronisk og vedvarende arbejdsløshed.

Efter SF's opfattelse er der brug for i sammenhæng – og det er så også et svar på den